

Kaas & Brood

VOOR OLOFSPOORTERS

Redactie : J.H. Daams, W. Nods, A. Nuis, R. van Zeijst.
Redactie-adres : J.H. Daams, Valerius terras 3 bv., Zuid.

nr 53

VOORUITZICHTEN

De vereniging heeft goed geboerd deze zomer.

De aankoop van Avifauna is in kannen en kruiken. Men kent de plannen: het Westelijk deel van de Galerij wordt met gaas afgeslut, en de gevederde zangers worden daarin losgelaten. Het uitzicht vanuit de sociëteit zal overtuigend zijn, vooral daar ook de roofvogels in de koop zijn besloten. Men wordt evenwel aangeraden, zich niet binnen de volière te begeven.

Het verkiezingsreglement is gemoderniseerd. Wim Wolv tang heeft een vaste aanstelling als quorum aanvaard, terwijl in het vervolg de kiesdeler een half uur voor aanvang van de vergadering ter inzage zal liggen.

De Kennismaking wordt dit jaar iets bijzonders. Van de twaalf Pygmeënen uit Brazzaville, die in Amsterdam Tropische Geneeskunde komen studeren, hebben zich zeven als aspirant-lid van de Olofspoort opgegeven. Probeer het de schrandere kereltjes naar de zin te maken; bezorg hun een onvergetelijke tijd!

Een schaduw wordt over al dit blijde nieuws geworpen doordat nu blijkt, dat Piet Nijhoff niet, zoals vroegere berichten meldden, door een volksmenigte in Aix-les-Bains is geroosterd, maar integendeel nog steeds op vrije voeten rondloopt.

Alles bij elkaar zal de vereniging het ook dit jaar wel waar rooien!

K & B

Het bestuur geeft met leedwezen kennis van het overlijden, tengevolge van een tragisch ongeval, van het Olofspoortlid

L E O D E W I T

candidaat sociografie, in de leeftijd van 27 jaar.

BESTUURSMEEDELIJNGEN

De societeit opent op Maandag 28 September. Het verdient aanbeveling, haar reeds in de eerste week te bezoeken, het is er dan nog rustig. De instuif voor nieuwe leden begint 5 October, de kennismakings-tijd loopt van 12 tot 26 October. Dan wordt het, wij brengen U dit met nadruk onder het oog, een morele verplichting, geregeld te verschijnen.

De leden wordt verzocht, alle correspondentie met het ab-actiaat te richten ab-actis II A. Nuis, die op 1 October a.s. zijn tenten zal opslaan in het pand Herengracht 146 hs.

Als lid hebben bedankt : Janna Bazuin, Els van Beek, Lientje Bosman, Floris Felix, Klaas de Haan, Bertus Huisman, Gerard Meijer, Paul Oskamp.

Mededelingen van de Kennismakingscommissie

Instaif:

Ofschoon het programma voor deze tijd nog niet geheel vaststaat, kunnen wij reeds enige punten bekend maken:

5 Oct . GRAMMOFOONPLATEN-PROGRAMMA uit de "Dreigroschenoper", aangeboden door de sociëteitscommissie.

8 Oct . DR ZEXIMANS V. ENMICHHOVEN houdt een lezing onder de titel "Mens - Mede-mens".

Kennismakingstijd:

O. a. zijn de volgende lezingen geprojecteerd:

DR E. C. J. LIEVEGOED over "Intellectualiteit en Sexualiteit"

D. HILLENUS, oud-redacteur van Propria Cvrea, over "Groenzoeters en Jeugdvoorzantkers"

DS K. STRIJD over "De Derde Weg"

SIOTAVOND, verzorgd door de sociëteitscommissie, waarbij o. a. het cabaret JAAP V. D. BERGH optreedt.

KENNISMAKINGSCOMMISSIE

FUNCTIONARISSEN

Deze serie tekeningen brengt een aantal belangrijke Olofspoort-functionarissen in beeld. Er zijn evenwel geen bepaalde personen weergegeven, maar alleen functies.

Introspectie

Een nog jonge vrouw heeft mij zojuist een fles Courvoisier cadeau gedaan benevens een goed gevormd glas en dat wel zonder enige amoureuze tegenprestatie mijnzijds. We zijn nu goede vrienden met een handdruk van de gestrekte arm af ten afscheid en een hallo als de een de ander opmerkt. Rest mij slechts mij terug te trekken in mijn hoog bestaan in het oude Amsterdam.

Hoevelen vergeten dat de inhoud van een dergelijke fles alléén op lichaamstemperatuur iste genieten: eigenlijk zou men één nacht met haar dienen te slapen alvorens tot nuttigen over te gaan, maar velen kunnen zolang niet wachten. Nu eerst in een klein glas tussen mijn handen, intensief en zo dadelijk zal ik het kunnen drinken. Bouquet en smaak zijn twee, zoals het meisje zei tegen de klerenhanger, die zij knapje noemde.

Het eerste glas is ledig op tafel te ruggekeerd.... de blinde ogen in een paarsig niets, slechts luisteren naar de maag: een perplex zwijgen, zacht vragen om een tweede keer....gonzen; de ranke buiging van het glas doet schielijk drinken en als het derde glas geen druppel meer bevat dan blijkt een doodgewone stoel een zitplaats nu geworden....hoe aangenaam: een dergelijke loomte in de lendenen en schouders, niet op een andere wijze te verkrijgen, geloof ik....gek: goede vrienden is waarschijnlijk toch'tjuiste woord met zulke handen. Nu zal ik trachten de fles te pellen van om het weinige dat mij nog rest en mijn handen zullen kneden en er een bruin beeldje van hakken, dat "alles" moet voorstellen.

Mijn intolerantie is evenredig aan mijn begrip van alle dingen: als mijn ogen schijnen ze op één punt uit te lopen. Gek, dat je naar niets kan kijken zonder dat het even siddert als van schrik.

Als er iemand binnen komt sta ik niet op, want dat is slechts een lege beleefdheid. Zij buigt zich over mij heen, en zegt dat ik dronken ben. Mismoedig schud ik het hoofd: "Dat is het juist. Als ik goed nadenk, zal het wel iets anders zijn.

J.H.G.

Mededeling Kennisakingstijd

De literatuurlijst voor de test Studentensociologie, welke door alle aspirantleden moet worden bestudeerd, is opnieuw gewijzigd en luidt nu als volgt:

1. Daams: Korte inleiding tot het Akariale
2. Nijhuis: Kritische beschouwing ier onkostenrekening ener groothandel in elektrische apparaten
3. Epler en Lipschits: Gedenk-clanck
4. Nijhoff: Aantekeningen bij de gedichten van de Schoolmeester
5. Die vorhandene Staffellung und die darzustellende Einschiebung der modernen westeuropaischen Studentensozialverwandtschaftsorganisationen in derde rapport van de Marxistische Werkgroep.
6. Nuis en Van de Vrie: De grote zoogdieren.

SOCIETEITS-
COMMISSIE

op een aankomend octabevertje

we hopen nu alleen maar, Lieve Heer,
dat dit jong meisje niet haar trein zal missen
en dat ze niet het volgend jaar, als "groen"
zo hopeloos aanstellerig gaat glissen,
als al die vrouwelijke studenten doen.

Annie M.G. Schmidt

GELD EN
GOEDEREN

Peers

Hij wie de schrik bespringt
Terwijl de wereld zingt,
Zinkt snel de bodem door
En mos groeit in zijn oor.

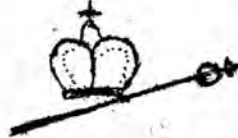
Hendrik Smad

Comprimeur

Klander kreeg, zoals gewoonlijk
Zijn felbegeerde audientie
Bij vorst Niemand hoogstpersoonlijk
Door Ieders hoge interventie.

Kling echter overtroefde Klander
En sprak met Niemand als Geenander.

A.V.

pyke koch

in oude vedels roest
gelambrizeerd phosphorescerend
Klein verschalen van de hand
die mij voedde met het heulsap
van nu te zeer bekrompen avondsmeden

honderdtal luidie de eis
honderdtal polyglot vergroofd
in koelende miasmavorming
bracht ik mij in

tegen borgsom van minder tergen
tochten verhalen die onder
baarlijk verschuiven leidden
tot kaden waar onnodig
vergaande tijden opgeslagen waren

ver van kost

golen

Zaltger gedachtenis

Henrik Smaad, nog laat op pad
Dronk zich vrolijk, dronk zich zat
At tot slot een hartig hapje
Viel beschonken van het trapje
Viel te pletter op de stenen
Henrik Smaad ging van ons henen
B. T.

Bijde gebeurtenis

Boudewijn Trappist, zoals U al wist
Eerst versuikerd, toen vergist
Stiet plots op mij in de Hortus
Kreeg van schrik een abortus
't Vers was dood, kwan veel te vroege
Boudewijn Trappist zit weer in de kroeg
H. S.

Nachtvlinder

Jouw blauwe ogen waren draaideuren
Die ik niet ontsluiten kon
Waar enkel die lieve kellner
Met drankjes door kon dobberen
Gek, waarom ben ik zo ?

KEES

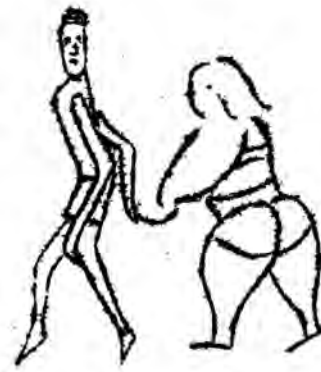
De legende van het hondje Robab

Robab was een klein zwart hondje. Het leefde in het huis van Jozef, de wijngaardenier, en het was zeer gelukkig. Zijn naam was, zoals ge reeds begrepen hebt, een onomatopoeie of klanknabootsing, daar het altijd "Robab!Robab!" blafte.

Op zekere-dag kwam de tyran Antisthenes in het dorp. Alle mensen bogen zich voor hem in het stof, maar op het platte dak van Jozefs huis stond Robab en blafte "Robab!Robab!" Dit verdroot de tyran seer, want nog nooit was hij door enig levend wezen zo onheus bejegend. Hij gaf Jozef een som gelds, en nam Robab mee naar zijn paleis.

Wanneer nu Robab des avonds tegen hem blafte: "Robab! Robab!", dan kroop Antisthenes op handen en knieën naar hem toe, en blafte luidkeels eveneens "Robab!Robab!", zodat hij het hondje overstende. Het trok-zich-dan vernederd en verdrietig in zijn mandje terug.

Maar eens, toen de tyran hem weer op deze wijze bespote, groeide Robab plotsaling tot een ontzaglijk grote zwarte hond, en hij at Antisthenes op met huid en haar. Het veelgeplagde volk riep Robab uit tot held, en toen hij korte tijd later aan hartvervetting overleed, werd voor hem een mausoleum gebouwd, dat heden ten dage nog een belangrijke bezienswaardigheid is.

COMMISSIE
MAATSCHAPPELIJK
CONTACT

P.

Zo worden de kleine versjes geboren.

Verbazing om de kleine dingen
Die ons zo nu en dan op straat doen staan
Om voor een cent van god te zingen.
Die ons de stropdas hebben ongedaan,

N.

Adams Rib

De treincoupé had de sombere, eenzame man reeds zolang geherbergd, dat ze hem als de enige rechtmatige bewoner was gaan beschouwen. Zij had haar wanden, ramen en portieren met een beschermend en huiselijk gebaar om hem heen gelegd.

Het was duidelijk, dat Adam Djaggernaut (van Djaggernaut's Verenigde Wereldconcerns C. V.) zich hier thuisvoelde. Verscheidene achteloos verspreid liggende detectiveromans legden daar stom getuigenis van af. Hij dommelde.

De lichte trek van ergernis, die bij het verlaten van het station van Jeruzalem op zijn gezicht verscheen, was verklaarbaar; toen hij zijn ogen opendeed, zag hij, dat hij niet langer alleen was. Op de bank tegenover hem had iets plaatsgenomen dat hij niet onmiddellijk kon thuisbrengen. Bij nadere beschouwing bleek het een menselijk bot, afgeplat, C-vormig. Het zou waarschijnlijk een rib zijn.

Adam zuchtte onhoorbaar. Hij begreep, dat het niet aan ging op de lange reis die nog voor hem lag voortdurend zwijsend en nors voor zich uit te staren als gold het een rit Den Haag - Amsterdam. Niet over het weer praten, galmde het door zijn hoofd, niet over het weer, niet over de politiek.

Maar zijn medereiziger keek hem aan op een manier die het hem onmogelijk maakte niet te glimlachen. Toen ze sprak, klonk het, alsof een kleine melodie op de drempel aarzelde, voor zij steeds luider ging rondzingen in Djaggernaut's achterhoofd. Hij herinnerde zich plotseling de tere kleurige vogels die hij eens had gezien in een ver Braziliaans oerwoud.

De woestijn vluchtte voorbij langs het coupéraam, vele uren vluchtten voorbij over Adams polshorloge. Hij merkte het niet.

Vreemd, had hij gedacht, zij is een deel van mijzelf, ik voel dat duidelijk, maar zij is een deel dat mij onbekend is, volkomen onbekend. Hij keek naar haar, gebedeerd.

De gratie waarmee ze hem de rijpe appel aanbod. Zijn gedachten, geen gedachten meer, maakten telkens kleine, sierlijke buiginkjes, hadden rode hoofden van krampachtig ingehouden gichelen als baktissen in de klas van de strehge neester.

Toen de exprestrein Annon passeerde, wist hij dat hij van haar hield. Priesters in slepende gewaden celebreeerden een plechtige hoogmis achter zijn slapen. Hij hield van haar.

Van Annon tot Babylon brandde de vlam van zijn liefde onaangetast. In Babylon werd zij tot kookvuur verlaagd ; de vermedering was te veel , en zij stierf. Sintals bleven achter, en gloeiden venijmig.

Argeloos had ze hem haar kleine noelijkheden toevertrouwd. Waren ze minder klein geweest, hij had iets kunnen doen. Nu kon hij slechts aanhoren, met een glimlach van neevoelen. Soms hoorde hij een valse noot , een schelle buiging in haar stem, en hij begon scherp op herhaling daarvan te letten. Het kerkorgel, dat Bach in zijn achterhoofd had gespeeld, ging over op boogie-woogie, knapte plotseling af. Kleine duiveltjes sprongen heen en weer door de coupé.

Zorgeloos praatte ze verder. Haar grote ogen keken naar buiten, waar ze paleizen droonden in het dorre zand. Dat geklep, dacht Adam en hij corrigeerde zichzelf. Ik hou van haar, herinnerde hij zich plichtmatig.

Ur, de hoofdstad, was hun beider beste mening. Toen ze door de zeer armoedige buitenwijken reden, werd zij ernstig. Zij sprak over de allende, over grootkapitalisten, directeuren van wereldconcerns. Zij noemde zijn eigen achternaam, die ze niet van hem gehoord had. Djagger-nauth. Ze spuwde het woord uit, alsof het een tor was, die per ongeluk in haar mond was binnengevlogen.

Het bloed sprong als een forel naar zijn hoofd . Er brak een bosbrand in hem uit, en schimmige angstdieren vluchtten naar alle kanten. Bot, schold hij, stuk skelet, botterik, bot. Plotseling herinnerde hij zich de grote slang , die hij eens bij het onzekere licht van een kampvuur voor een dikke liasn had gehouden, in een

PROPAGANDA
COMMISSIE

ver Braziliaans oerwoud. Slang, schold hij. Woest greep hij haar beet, slingarde haar uit het raam.

De trein denderde over een viaduct, boven een drukke verkeersader. Even hoorde Djaggernauth het gieren van een plotseling opgeschrikte mensenmenigte. Faarden, dacht hij.

Zij was weg. Ze had hem onrecht gedaan; hij had van haar gehouden. Ze was een deel van hemzelf; zij was weg.

Bij het station wachtten twee Iraanse politiebeam- ten. Djaggernauth sorteerde zorgvuldig twee bundel- tjes bankbiljetten. De autoriteiten zouden natuurlijk van zijn onschuld overtuigd zijn. Het mocht geen tijd vergen, zijn tijd was te kostbaar. Geen opwinding over een mensenbot a. u. b. Een ontmoeting, nog heden, met de leider van een der dochterondernemingen, was van es- sentieel belang.

A. N.

Amsterdam, Hof van Eden, 25-2-'53

het ruisen van een toilet in de nacht
heeft mij weer tot inkeer gebracht
zacht bekleven gedachten de wand
als foto's uit een oude krant

h s

komt tijd komt raad, zo sprak de oude
die achter onze tapkast staat
de tijd kwam, en in bitt're koude
stonden wij radeloos op straat

b t

BESTUUR

Diffusie

De haard ontstak het avondrood
De nacht trekt in de bomen samen
Die moorden opgedromd beramen
Ik lig verkrumeld als oud brood.

Geheel de veste van mijn stenen muren
Van dakpanrood en mosgroen overdekt
Heeft reten waardoor traag fluidum lekt;
Men legt een Cheshire grijns niet in de luren

Met muizen als een handpalm of een kin.
En de rivier zal binnenkort verdrogen.
De bronnen hebben heel de dag gelogen:
Er stond niets over Frau of Vestdijk in.

Gerrit Voorheuvcl

OVERIG HEEM

De geur van jonge woorden, walm van groeizaamheid.
Niets over mij. Ik boette in. De appels van mijn achter-
docht bloosden.

De rode streep op het voorhoofd van iedere nog ont-
moeting. Latere dwergzeilen bolden onwillig.

Avonden verrafelden.

Ik week, in welke pose.

Bkkr.

KASCOMMISSIE